

Okkara løgmaður

HÁLV-TANNAD ÁR. Frá januar 1993 til juli 1994. Tað var tíðin, Marita Petersen fekk ovast á politiska tindinum – í fyrstu atløgu.

HON fekk eina trupla uppgávu. Tað

fyri teimum hart tiltrongdu broytingunum.

VAR Marita ikki í tinginum, høvdu Kattrup og aðrar rúsdrekkasølaruttan iva framvegis forvunnið milli-ónir av krónum uppá rúsdrekkannýtsluna hjá føroyingum. Milli-ónir, sum í dag verða verandi í samfelagnum.

AT hon eisini hevur evnini at savna

TAD er henda dygd, sum yvirhøvur hevur gjørt tað møgult at fáa eitt samstarv í lag í hesum politiskt so slítandi tíðum.

OG tað hevur ikki bara týðning fyri tað dagliga arbeiðið í Tinganesi. Tað hevur aldri verið so týðningarmikið sum nú, at Føroya fólk hevur ein leiðara, sum vit øll kunnu vera bekennt og vilja kennast við. Ein, sum savnar, heldur enn at spjaða. Ein,

flokkinum, »vinnulívmenninir» Svend Áge Ellefsen og John Petersen, áhaldandi rýndu at sabotera tað dagliga arbeiðið í Tinganesi, og Jógvan Sundstein ikki kláraði at halda skil á teimum.

TÁ tað vísti seg at vera vónleyst at fáa eitt sakligt samarbeiði í lag við hesar menn, vísti Marita bæði politiskt snildi og dirvi: Hon tók – myndaliga talað – í herðatoppin á

hevur aldri verið eitt so ótakksamt arbeiði at verið Føroya lögmaður sum júst hesa tíðina.

TAD hevur heldur aldri verið so týðningarmikið sum hesa tíðina, at eitt dugnaligt fólk hevur røkt hesa uppgávu. Eitt fólk, sum bæði hevur persónligt dirvi og evnini at savna tær politisku kreftirnar

EITT tilíkt fólk eiga vit í Maritu!

AT hon hevur tað neyðuga dirvið, vísti hon so skjótt hon kom upp í politikk, tá hon sjálvboðin fór undir at arbeiða við tí kanska mest eldfima málinum yvirhøvur í føroyskum politikki: Rúsdrekkamálinum. Eitt mál, ongin annar tordi at røra við.

HÓAST ágang og ákærur frá fleiri síðum, stóð hon fast við sitt, og til endans eydnaðist at fáa 17 atkvøður

tær politisku kreftirnar, hevur Marita til fulnar víst ta tíðina, hon hevur virkað sum lögmaður.

TANN harði politikkur, tað hevur verið neyðugt at ríkið, hevur verið slítandi fyri tey, sum hava staðið á odda. Tað krevur nógv av einum lögmanni at fáa flokkar at samstarva, og í felag leggja rygg til ein politikk, sum øll vita kostar atkvøður.

OG tað hevur eisini, sum øll vita, verið trupult.

MEN tað er júst í hesum sambandi, at hennara størsta dygd er komin til sjóndar: Hon dugir at halda seg frá tí persónliga brigslinum, klandrinum og smálígeitini, sum í so stóran mun eyðkennir føroyskan politikk. Har aðrir politikarar ofta tykjast arroganter og kyniskir, ber Marita seg altíð hampuliga og fólkaliga at.

sum er virðiligur og fólkaligur í orði og talu. Og ein, sum ikki letur dreyamar um persónligan vinning – búskaparligan og politiskan – ganga út yvir arbeiðið fyri heildini. Alt dygdir, sum Marita Petersen hevur sýnt í verki.

HETTA hevur eisini havt týðning, tá Marita hevur havt leiklutin sum umboð føroyinga úteftir. Hon er t.d. tann einasti av okkara politikarum, sum hevur fingið positiva og róсандi umtalu í donsku pressuni í sambandi við avtalurnar við stjórnina.

MEN tað er eisini týðningarmikið, at okkara lögmaður ikki er so síðiligur, at hann finnur seg í øllum. Hann skal tora at skera íggjøgnum, og standa við sína persónligu ábyrgd sum landsins ovasti leiðari.

TAD vísti Marita Petersen, tá teir báðir høvuðkambarnir úr fólka-

teimum báðum og tveitti teir á dyr.

OG so lat hon fólk sleppa framat, sum var sinnað at arbeiða!

AT sjálvstýrisflokkurin so ikki helt til tað kortini, vísir bara, hvussu nógv tað terir politiskt at sita við ábyrgd í hesum tíðum.

TAD krevur dirvi. Tað krevur hegri. Og tað krevur, at persónlig áhugamál verða sett til viks.

TAD krevur ikki minst ein dugnaligan lögmann.

EISINI komandi árin!

Sosialurin